

[Skrumtsager Skau]

I virksomhederne viser det sig også, at man er mere positivt stemt over for den seneste udvikling af den offentlige sektor, idet 32 pct. mener, at servicen er blevet bedre, 13 pct. mener, at den er blevet dårligere, og 46 pct., at situationen er uændret.

Jeg mener, at disse tal giver os et fingerpeg om, at vi er på rette vej. Ikke mindst fordi de adspurgte borgere og virksomheder som brugere gennemgående har haft positive erfaringer med de offentlige institutioner.

Vi er altså på rette vej. Men vi er, som jeg har sagt tidligere, ikke kommet langt nok. Der klages fortsat over for megen formalisme og manglende fleksibilitet samt manglende hurtighed og kvalitet i opgaveløsningen. Og der er ingen tvivl om, at det er her, vi hovedsagelig skal sætte ind i de kommende år. Vi skal væk fra en sagsbehandlingstid på flere år, således at vi borgere føler, at vi virkelig kan bruge den offentlige sektor til noget, og at vi får fuld valuta for de penge, som vi betaler i skat.

I redegørelsen gøres opmærksom på, at problemerne i den offentlige sektor knytter sig til systemet og ikke til de offentligt ansatte som sådan. Det er uden tvivl rigtigt, men man kan på den anden side ikke komme uden om, at et stift system også påvirker den enkelte medarbejder. Det appellerer i hvert fald ikke til kreativitet og til engagement fra den ansattes side, hvis man hele tiden føler, at man løber panden mod en mur i de stive, bureaukratiske systemer, når man har fået en god idé. Derfor skal systemet, dvs. den offentlige sektor, gøres mere menneskelig både for de ansatte og for brugerne.

Det har man også fundet ud af i nogle af de institutioner, der i redegørelsen er omtalt som værende de bedste i staten. En af parolerne for deres nye arbejdsstil er nemlig: organisationen må ikke være formalistisk; det afgørende er, at resultaterne nås, ikke hvordan det sker. Det er lige præcis dér, vi skal hen. Der skal være frihed og fleksibilitet til at løse de enkelte sager bedst muligt. Der skal selvfølgelig være nogle overordnede og ufravigelige rammer, men der skal være mere spillerum til løsning af de respektive sager på en enkel og fornuftig måde.

Derved bliver medarbejderne, som det ligeledes omtales i redegørelsen, bevidst om institutionens mål og institutionens produkter. De ved, hvad deres – og lige præcis deres – indsats betyder. Derfor er de stolte af deres arbejds-

plads og de resultater, de har været og er med til at skabe. Med andre ord, de har fået et ansvar, en omkostningsbevidsthed og et deraf følgende engagement, som det stive offentlige system ellers sjældent tillader. Det gælder sygeplejersker, det gælder ansatte hos skattevæsenet, hos DSB, det gælder politiet, sagsbehandlerne, hjemmehjælperne – ja, alle andre offentligt ansatte. Det er den vej, vi skal betræde i fremtiden, og det gøres bl.a. ved at decentralisere, ved at omlægge arbejds gange og ved regelforenklings – og ikke mindst det sidste har vi her i Folketinget et meget stort ansvar for – og det gøres også ved en stigende anvendelse af ny teknologi og ved strukturrationaliseringer.

Det er beklageligt at kunne konstatere den fortsatte vækst, som den konservative ordfører omtalte, i nye love, nye lovændringer og nye regler, og jeg forstår godt, at borgerne og virksomhederne og samtlige offentligt ansatte har vanskeligt ved at følge med; det går ud over effektiviteten, og det går ud over retssikkerheden. Derfor kunne man godt forledes til at forlange en lovpause, men vi ved alle sammen, at det er umuligt i et dynamisk samfund, hvor forholdene ændres dag for dag. Alligevel vil jeg appellere til regeringen om at holde lidt igen i de kommende år.

Men et er, hvad der sker fra vores hold, fra Folketinget og fra centraladministrationen. Et andet er, hvad der sker i amter, i kommuner og i EF. Vi ved, at vi har gennemført en hel del regelsaneringer, som har betydet en ret kraftig stigning i de frihedsgrader, som både amter og kommuner har fået, men det har de ikke benyttet sig af i tilstrækkelig grad endnu, og jeg kan opfordre amter og kommuner til at læse de cirkulærer, vi har sendt ud, hvoraf fremgår, at vi har afskaffet ret mange regler; jeg kan opfordre til, at man får disse cirkulærer ned af hylderne, får dem læst igennem og set, at man har meget stor grad af frihed til at gennemføre nogle ting i dag, til at afbureaukratisere osv. Jeg vil opfordre finansministeren til at være udfarende på dette område, men også til at være udfarende over for EF, som ikke er omtalt i moderniseringsredegørelsen, for EF må ikke vokse til at blive en ny og stor bureaukratisk mastodont med masser af regler og masser af forordninger.

Jeg mener også, at vi i det fortsatte arbejde i større udstrækning skal se på, hvordan andre lande løser deres fælles samfundsopgaver, se